

Lejlighed gjorde Tjeneste som Skafter, straks genempryggede hende for hele Selskabets Øjne, lod Folk sig ikke formilde men tog fremtidigt deres Kogekoner inde fra Staden.

Herfra stammede det Samfundshad, der havde gjort dette stakkels Kvindemenneske til Egnens eneste Socialist, og efter det omtalte Møde i Forsamlingshuset var hendes Forbitrelse navnlig gaaet ud over Emanuel.

Men Hansine, der i disse Dage havde en underlig Trang til at forsone, og som i sin bange Lykke gjerne vilde sprede enhver Sky, der kunde komme til at true hendes Fremtids Himmel, gik en Eftermiddag ud til den faldefærdige Rønne langt ude i Egedet, hvor Maren boede, for at bede hende om at koge til hendes Bryllup. Den arme Kone blev som sønderknust af Rørelse. Efter et Øjeblik's Kamp med sin Stolthed brød hun ud i en hylende Graad og bøjede sig tilsidst — til Hansines store Forskrækkelse — ned i Knæene og kyssede hendes Haand.